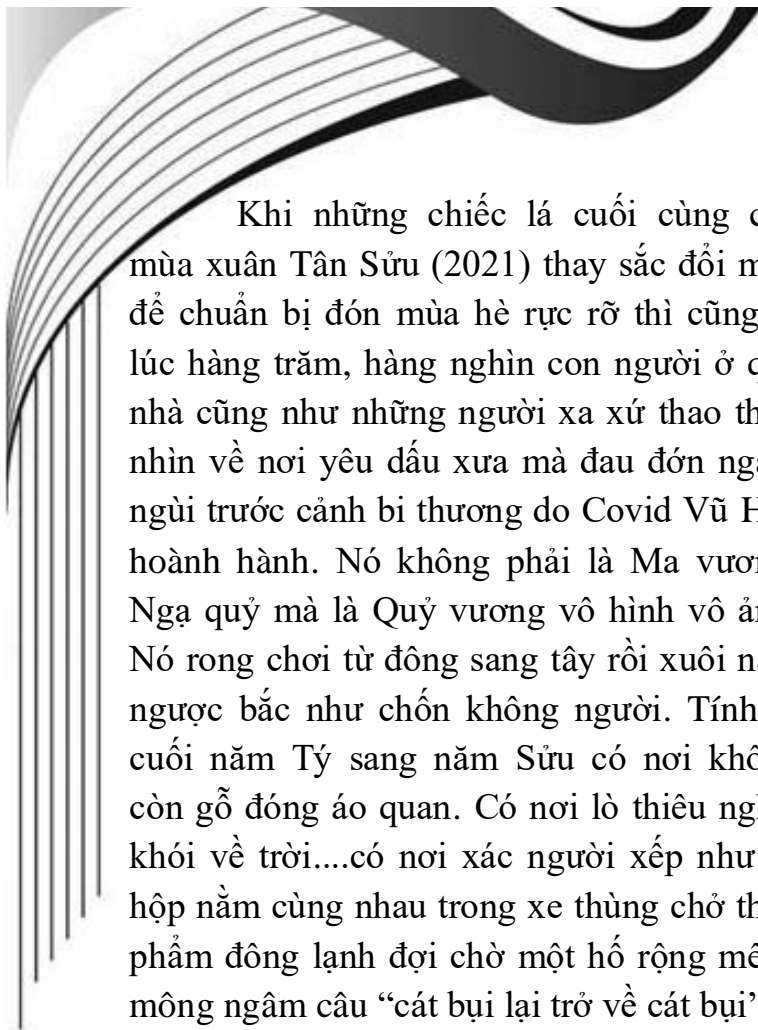

MÙA XUÂN TRONG BÓNG MÂY

Khi những chiếc lá cuối cùng của mùa xuân Tân Sửu (2021) thay sắc đổi màu để chuẩn bị đón mùa hè rực rỡ thì cũng là lúc hàng trăm, hàng nghìn con người ở quê nhà cũng như những người xa xứ thao thức nhìn về nơi yêu dấu xưa mà đau đớn ngậm ngùi trước cảnh bi thương do Covid Vũ Hán hoành hành. Nó không phải là Ma vương, Nga quỷ mà là Quỷ vương vô hình vô ảnh. Nó rong chơi từ đông sang tây rồi xuôi nam ngược bắc như chốn không người. Tính ra cuối năm Tý sang năm Sửu có nơi không còn gỗ đóng áo quan. Có nơi lò thiêu nghệt khói về trời....có nơi xác người xếp như cá hộp nằm cùng nhau trong xe thùng chở thực phẩm đông lạnh đợi chờ một hố rộng mênh mông ngậm câu “cát bụi lại trở về cát bụi”.

Ngẫm lại nghìn xưa, trải qua bao lớp phé hung, các bậc tiên hiền đã tiếp thu và chắt lọc cái hay cái đẹp để xây dựng, vun bồi thành một nền văn hoá văn minh thuần Việt. Thế mà nay, lòng hiếu thảo, tình nghĩa bạn bè, tình đồng bào ruột thịt trong huyện thoai “Trăm trứng nở trăm con” hầu như chúng ta cũng đang gục ngã. Ngay cả các giáo đường này nọ, các chùa chiền tu viện khắp nơi đều cửa đóng then cài. May ra vài nơi còn tiếng mõ âm u, tiếng kinh theo gió vọng ra mong kiếp nạn này mau dứt là nguồn an ủi cuối cùng.

Mùa xuân năm Tân Sửu con người bước vào những ngày vui ngắn ngủi để chờ mấy tháng cuối năm không biết số phận của mình về đâu. Mây đen đang vần vũ. Bầu trời Sài Gòn chưa đêm 30 Tết mà đã tối như đêm 30. Thành phố hoang vu. Bỗng thềm một bóng xe qua, thềm một tiếng người. Xem ra chỉ là ảo tưởng. Chỉ thấy bóng hàng cây nhảy múa đổi hình theo mỗi cơn gió lướt qua. Mơ một âm thanh lạc lõng trong đêm hơn 40 năm trước “Ai hột...vịt lộn...ơ...”. Tất cả không còn gì ngoài xác lá khô xào xạc gọi nhau đi.

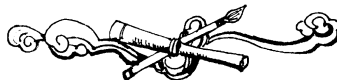
Và rồi ngày tháng cuối năm vẫn trôi qua. Mẹ cha được vài câu thăm hỏi. Bạn bè ngày có ngày

không. Trong cuộc sống bấp bênh ấy, đồng môn nơi chốn xa xôi, chân trời góc biển cũng luôn thăm hỏi, bảo rằng có cần gạo nước gì không. Xem ra cuối đời nhìn lại tình bằng hữu vẫn là dòng suối trong veo cho con cháu sau này lấy đó làm gương.

Nhìn lại xuân qua, năm Tân Sửu mây trắng còn bay. Đất trời còn rộng mở. Nhưng cuối năm là mùa của những khúc bi ai. Song chẳng lẽ chúng ta không thấy bóng mùa xuân mới trở về như câu người xưa đã ghi “Dịch cùng tắc biến, biến tắc thông, thông tắc cửu”¹.

Đây là mùa xuân trong bóng mây ngũ sắc, là Xuân Nhâm Dần (2022) mở ra những ngày hạnh phúc sau mất mát quá lớn. Hình ảnh mùa xuân của ngày xưa cũ lại trở về trên phố xá với hoa thơm trái ngọt với lời chúc tụng ngọt ngào. Chuông giáo đường lại vọng tới trời xanh và hương khói từ bi cũng lan tỏa trong lời kinh tiếng kệ xóa đi kiếp nạn trầm luân của con người trong cõi đời này.

BBT

¹ Câu trong Kinh dịch, có nghĩa là: Đạo của dịch là khi đến chỗ cùng tận thì sẽ có biến hóa, sau biến hóa thì sẽ thông suốt, nhờ thông suốt thì sẽ được bền lâu.